

Selve knivdrabet eller skuddrabet er et spørgsmål om 2, 3, 4 sekunder, hvor det slår klik for en. For at vi ikke skal bringe folk i den situation, er det jo nødvendigt at få kniven fra dem, så de i det hele taget slet ikke har en. Derfor går vi nu ind og skærper straffene for at være i besiddelse af dem. Der er vi helt enige i Venstre i, at man igen giver den mulighed, som vi har drøftet før i dag vedrørende sædelighedsforbrydelser, nemlig muligheden for at varetægtsfængsle noget mere, hvis en person er i besiddelse af kniv eller skydevåben, selv om vedkommende ikke har brugt våbnet.

Vi vil have øget straffen for førstegangstilfælde, hvor man går rundt med skydevåben, fra 4 til 6 måneder, og vi vil også hæve strafferammen, således at man, første gang man går med kniv, må ind og sidde i 7 dage, anden gang må man ind og sidde i 14 dage, og tredje gang må man ind og sidde i 20 dage. For det er jo desværre det, som er nødvendigt, nemlig at man, straks efter at man får fat i de unge mennesker og deres knivvåben, får gjort noget ved det. De skal mærke, at det altså har en konsekvens, inden de når så langt, at de får stukket kniven i et andet menneske, for så er der jo tale om en helt uoprettelig skade. Og det er 5 sekunders forkert tankegang, der medfører, at man ender i den situation.

Samtidig siger vi, at man ikke skal kunne afsones straf for overtrædelse af våbenloven ved hjælp af elektroniske lænker. Det lovforslag, der er fremsat fra regeringens side, støtter vi i Venstre.

Kl. 12:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Der er en kort bemærkning fra fru Karina Lorentzen.

Kl. 12:45

Karina Lorentzen (SF):

Jeg sidder og spekulerer på, om Venstres ordfører slet ikke har set de høringssvar, som peger i retning af, at det her forslag overhovedet ikke har nogen kriminalpræventiv virkning. Det kommer ikke til at betyde noget som helst for antallet af personer, der bærer skydevåben eller knive. Det synes jeg må gøre indtryk, for så er det jo i virkeligheden et helt, helt andet sted, vi skal tage fat.

Det gør også indtryk på mig, at politiet selv i et høringssvar siger, at der simpelt hen vil være nogle grupper, som man slet, slet ikke kan ramme med de her forslag, for der er ingen sanktioner, der bider på dem. Hvis det i virkeligheden er de grupper, som er de farligste, og som vi ger-

ne vil have ind at sidde, så får vi måske en hel masse andre med ind, som vi bedre kunne redde, fordi de ikke er så langt i processen endnu – og så var det et andet sted, vi skulle sætte ind.

Hvad mener ordføreren om det?

Kl. 12:46

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 12:46

Karsten Nonbo (V):

Jo, men jeg har også læst høringssvarene, og jeg må sige, at jeg ikke er enig i de høringssvar. Jeg tror, at skal vi få de unge mennesker væk fra det at gå med kniv – og det er jo grupper, som spørgeren selv var inde på, og i grupper har man sådan et gruppeeft, sådan en fælles mening om, at her er vi, og vi kan en hel masse – så skal vi have pillet en af dem ud fra gruppen, så vedkommende ikke er med næste dag, når de andre jublende tager ud og fortæller om, hvor farlige de er, og fører sig frem, for så er der altså øget et hjul af giggen, og det mærker de andre. Jeg tror virkelig, det hjælper, hvis der er en, der ikke kan få lov at tage med i byen, et par dage efter de sidst var i byen, fordi vedkommende gik med kniv. Så ved de andre, at det altså har en konsekvens, og det er mange gange det, der er problemet, nemlig at det ikke straks har nogen konsekvens, men at konsekvensen følger meget senere.

Kl. 12:47

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Karina Lorentzen.

Kl. 12:47

Karina Lorentzen (SF):

Man har faktisk desværre ingen danske undersøgelser af det her, men man har canadiske undersøgelser, som viser, at korte afskrækkende straffe ikke hjælper noget som helst. Det synes jeg gør indtryk. Jeg ved ikke, hvad Venstres ordfører siger til det.

Kl. 12:47

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 12:47

Karsten Nonbo (V):

Jamen jeg har altså det klare indtryk – og det er den oplevelse, jeg har, når jeg snakker med unge mennesker, og jeg må indrømme, at jeg er ansat i det firma, der kører ud og anholder dem og får nogle af dem fængslet, når de begår forbrydelser – at de unge mennesker siger: Hvorfor skete der mig ikke noget første gang eller anden gange eller tredje gang? Hvorfor skal jeg sidde her og va-